

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Кюстендил, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XII-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Ем. Петров

при участието на секретаря Валентина Сп. Стоицова
като разгледа докладваното от Светослав Ем. Петров Административно наказателно дело № 20221520200892 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Г. Т. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „.....“, чрез адв. Л. В., със съдебен адрес в гр. Кюстендил, ул. „.....“ №, е подал жалба против наказателно постановление № 42-0001790/04.07.2022г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - гр.София, с което са му наложени два броя административни наказания „глоба“ в общ размер на 1000,00 /хиляда/ лева, от които 500,00 лева на основание чл.93в, ал.14 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл.12, §3, второ тире от Приложение „Контролен уред“ от Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (АЕТР), и 500,00 лева на основание чл.93в, ал.11 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл.12, §2, буква „б“, т.І от Приложение „Контролен уред“ от Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози.

Иска се отмяна на наказателното постановление, като се сочат допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и недоказаност на нарушението. Твърди се, че жалбоподателят не е извършил вменението му нарушение. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалният си представител адв. В. поддържа жалбата, като моли за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган не изпраща представител в съдебно

заседание, но в придружително писмо с вх. № 6907 от 03.08.2022г., ведно с което жалбата е депозирана в съда, прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, в случай, че същият надвишава размерите, предвидени в чл.7, ал.2, т.2 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Като разгледа събраните по делото писмени и устни доказателства при условията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът прие за установено следното:

На 06.06.2022г., около 17:20 часа, в района на гр. Кюстендил, на главен път Е-871, срещу бензиностанция „Юг Ойл“, с посока на движение към гр. София, лицето Г. Т. Т. е управлявал влекач, марка „Волво“, категория N3, с рег. №, оборудван с дигитален тахограф SIEMENS AG 1381 и прикачено към него полуремарке Кьогел от категория 04, с рег.№, и двете собственост на превозвача, е извършвал обществен превоз на товари от Република Северна Македония за Република България, установяващо се от обяснение на водача, изписано собственоръчно, със заверено копие към лиценз на Общността №1137100001/29.07.2015г.

В хода на проверката, осъществена от С. К. и А. С. – инспектори при РД „Автомобилна администрация“ – София, установили, че водачът не е използвал правилно превключващият механизъм на използвания в автомобила тахографски уред, като на 06.06.2022г. е въвел символа на Република България при начало на работния ден от Република Северна Македония, установяващо се от обяснението на водача.

Също така са установили, че водачът не е въвел ръчно данните от дейностите в дигиталния тахограф за периода от 14:47 часа на 03.06.2022г. до 11:42 часа на 06.06.2022г., което било видно от извлечението от картата на водача.

Тъй като нарушението е установено на място, на жалбоподателя е съставен АУАН № 323314 на 06.06.2022г. от проверяващите С. И. К. – актосъставител, изпълняващ длъжността инспектор при РД „Автомобилна администрация“ – София и А. Ю. С. – свидетел при установяване на нарушението и съставянето на акта, с който е започнато административнонаказателно производство срещу водача на тежкотоварния автомобил. Актосъставителят дал правна квалификация на нарушенията – чл.12, §3, второ тире от Приложение „Контролен уред“ от Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (AETR) и чл.12, §2, буква „б“, т.І от Приложение „Контролен уред“ от Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози. АУАН е предявен и връчен по надлежния ред на актуваното лице в деня на съставянето му, като не са отразени възражения в него.

Въз основа на съставения АУАН, административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят виновно е нарушил посочените разпоредби, поради което за нарушенията е наложено на Г. Т. Т., ЕГН *****, административно наказание „глоба“ в общ размер на 1000,00 лева на основание чл.93, ал.1, т.1 от ЗАвПр.

Наказателното постановление е връчено на наказаното лице лично на 20.07.2022г., видно от попълнената разписка в постановлението.

По настоящото съдебно производство, в качеството на свидетел е разпитан актосъставителя К.. В показанията си пред съда, същия пресъздава констатациите, отразени в АУАН. Не дава допълнителни подробности.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок и от надлежното лице, срещу подлежащ на обжалване акт.

При преценена по същество, настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Констатираните нарушения са описани подробно, по начин, напълно индивидуализиращ всяко едно от нарушенията и позволяващ на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е санкциониран, като както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП са намерили отражение всички обективни признаци на състава на всяко едно от нарушенията, за които е ангажирана отговорността на жалбоподателя, а така също и конкретните законови разпоредби, под които са подведени фактите, установени от административния орган, за всяко едно от нарушенията и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са подведени и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Видно от събраните в хода на производството доказателства, към момента на проверката жалбоподателят е извършвал международен автомобилен превоз, по смисъла на чл. 1, б. „з“ от АЕТР, попадащ в обхвата на Спогодбата, съгласно чл. 2, §1 от Спогодбата, поради и което следва да намерят приложение разпоредбите на същата.

Последната разпоредба гласи, че АЕТР се прилага на територията на всяка договаряща страна за всеки международен автомобилен превоз, извършван от всяко превозно средство, регистрирано на територията на тази договаряща страна или на територията на всяка друга договаряща страна. В случая управлението от наказаното лице автомобил е с българска регистрация, а Република България е една от договарящите страни по спогодбата.

Като такава, Република България, чрез компетентните контролни органи, е

задължена да предприема всички подходящи мерки, за да осигури спазването на разпоредбите на тази спогодба, по-конкретно с достатъчно ниво на годишни проверки на пътя и проверки, извършвани в помещенията на предприятията, обхващащи голяма и представителна извадка от водачи, предприятия и превозни средства от всички транспортни категории, попадащи в обхвата на тази спогодба (чл. 12, §1 от AETR).

Разпоредбата на чл. 12, §1, б. „б“ от AETR посочва, че елементите на проверките на пътя включват: дневното и седмичното време на управление, прекъсванията и дневните и седмичните почивки; тахографските листове от предходните дни, които трябва да се намират на борда на превозното средство, и/или данните за същия период, записани върху картата на водача и/или в паметта на контролния уред и/или на разпечатките, когато се изискват; правилното функциониране на контролния уред. Тези проверки се извършват без дискриминация по отношение на превозните средства, предприятията и водачите, независимо дали са местни, или не и независимо от отправния пункт и маршрута на пътуването или вида на тахографа.

Съгласно нормата на чл. 12 bis от AETR за улесняване на международните проверки на пътя в приложението на тази спогодба, което ще бъде съответно допълнено с ново допълнение 3 към Приложението ("Контролен уред") на Спогодбата, се въвеждат стандартизирани образци на формуляри за използване при необходимост.

Тези формуляри се въвеждат или изменят в съответствие с процедурата, установена в член 22 ter. Образците на формуляри, посочени в допълнение 3, по никакъв начин не са обвързващи. Обаче ако бъдат използвани, трябва да се спазва така определеното съдържание, особено номерата, последователността и наименованията на реквизитите. Договарящите страни могат да допълват тези данни с допълнителна информация в изпълнение на национални или регионални изисквания. Тази допълнителна информация при никакви обстоятелства не може да се изисква за превози, започнали от друга договаряща страна или трета страна. За тази цел на формуляра тя трябва да е напълно разделена от данните, определени за международните превози.

Тези формуляри задължително се приемат при проверки на пътя, извършвани на територията на договарящите страни по тази спогодба.

Според Допълнение 3 към Приложението на Спогодбата, в съответствие с член 12 bis на тази спогодба, автомобилните превозвачи могат да използват удостоверение за дейности, когато водачът е бил в отпуск по болест, в годишен отпуск или е управлявал превозно средство, попадащо извън обхвата на спогодбата, както е определен в член 2 на тази спогодба.

Анализът и тълкуването на цитираните правни норми, относими към установените по казуса факти и обстоятелства, водят на извода, че за водача, извършващ международен превоз на товар с процесното превозно средство,

регистрирано на територията на договаряща страна, е възникнало задължението да спазва разпоредбите на Спогодбата в т.ч. изискванията по чл. 12 от Приложение „Контролен уред“ на АЕТР. От своя страна контролните органи на Република България, която също е договаряща страна по Спогодбата, разполагат с правомощието да проверяват тахографските листове от предходните дни, които трябва да се намират на борда на превозното средство, и/или данните за същия период, записани върху картата на водача и/или в паметта на контролния уред и/или на разпечатките, когато се изискват, както и дали правилно функционира контролния уред, с който задължително следва да бъде оборудвано, превозното средство, с което се извършва международен превоз, попадащ в обхвата на Спогодбата.

В тежест на водача, който управлява превозно средство, оборудвано с контролен уред в съответствие с допълнение 1Б към Спогодбата, е вменено задължението по чл. 12, §7, б. „б“ от Приложение „Контролен уред“ към АЕТР, при всяко поискване от инспектор да е в състояние да представи: (i) картата на водача, на която е притежател; (ii) всички ръчни записи и разпечатки, направени през текущия ден и предходните 28 календарни дни, съгласно изискванията на тази спогодба.

От друга страна, с разпоредбата на чл. 12, §.2 б. „б“, т. (i) от Приложение "Контролен уред" на АЕТР в тежест на водача, управляващ превозно средство, оборудвано с контролен уред в съответствие с допълнение 1Б, е вменено и задължението, когато в резултат на отсъствие от превозното средство не може да използва контролния уред, монтиран на превозното средство, да записва периодите от време, посочени в параграф 3, второ тире, букви "б", "в" и "г" по-долу на картата на водача с използване на функцията за ръчно или автоматично въвеждане, осигурена от записващото оборудване. Именно за неспазването на тази материалноправна разпоредба в конкретния казус на водача е наложена санкция по т.2 от НП на основание чл. 93в, ал.11 от ЗАВПр.

В случай, че за даден период в рамките на предходните 28 календарни дни, преди деня на проверката, водачът е бил в отпуск по болест, в годишен отпуск или е управлявал превозно средство, попадащо извън обхвата на спогодбата, както е определен в член 2 на същата, той трябва да е в състояние да представи Удостоверение за дейности по образец – Допълнение 3 към Приложение на АЕТР, което инкорпорира в себе си (т.21 от същото) и декларация, с която водачът потвърждава, че по време на горепосочения период не е управлявал превозно средство, попадащо в обхвата на спогодбата. Съгласно указанията за попълване на Удостоверението всички полета на формуляра се попълват преди пътуването от транспортното предприятие и съответния водач, като за валидността му е необходимо да бъде подписано както от упълномощен представител на предприятието, така и от самия водач.

В заключение може да бъде обобщено, че с оглед данните по делото, безспорно

за водача, извършващ към момента на проверката международен превоз на товар с превозно средство, регистрирано на територията на договаряща страна по Спогодбата, е налице задължение да спазва разпоредбите ѝ. Наличието на обстоятелства, които изключват приложението на същата, следва да бъдат доказани от страна на водача, чрез представянето на цитираното Удостоверение за дейности при проверка на пътя, извършвана на територията на договаряща страна. В конкретния казус наказаното лице не ангажира доказателства в тази насока, нито дори се твърди наличието на такова обстоятелство. Следователно правилно е била ангажирана отговорността му за констатираното нарушение. При така очертаното задължение за водач, извършващ международен автомобилен превоз, по спазване изискванията на чл. 12, §7, б. „б“ от Приложение „Контролен уред“ към АЕТР, е недопустимо да се вмени в тежест на наказващия орган да ангажира доказателства за наличието на изключение от приложение изискванията на АЕТР, за които следва да е налична декларация от водача.

Във връзка с нарушението по чл. 12, § 3, второ тире от Приложение „Контролен уред“ АЕТР, съдът намира следното:

Съгласно чл. 12, § 3 от Приложение „Контролен уред“ АЕТР, водачите са длъжни да задействат превключващите механизми, позволяващи отделното и различимо записване на посочените в цитираната разпоредба периоди от време по букви „а“, „б“, „в“ и „г“, като в случая водачът не е използвал правилно превключващият механизъм, тъй като на дата 06.06.2022г., водачът е въвел в тахографа символа на Република България при начало на работния ден в Република Северна Македония, видно от обяснение, дадено от жалбоподателя на л.9 от делото.

Правилно е издирена и приложена съответната за това нарушение санкционната норма на чл. 93в, ал. 14 ЗАвП, съгласно която водач, който не използва правилно превключващия механизъм на тахографа, се наказва с глоба 500 лв., какъвто именно размер на административното наказание е наложен на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, настоящия съдебен състав следва да потвърди издаденото наказателно постановление като законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № 42-0001790/04.07.2022г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - гр.София, с което на Г. Т. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „.....“ №.... са наложени два броя административни наказания „глоба“ в общ размер на 1000,00 /хиляда/ лева, от които 500,00 лева на основание чл.93в, ал.14 от Закона за

автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл.12, §3, второ тире от Приложение „Контролен уред“ от Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (АЕТР) и 500,00 лева на основание чл.93в, ал.11 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) за нарушение на чл.12, §2, буква „б“, т.І от Приложение „Контролен уред“ от Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Кюстендил в четиринадесетдневен срок, считан от датата на връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____